

Nr 231

Av herr Ståhl m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ersättning till domänverkets fond för utgifter vid statens skogsskolor m. m.: Omkostnader m. m.

Fjolårets A-riksdag godkände efter jordbruksutskottets tillstyrkande ett i motionerna I: 70 och II: 113 framfört förslag att studiebidrag i vanlig ordning skulle utgå till eleverna vid Värmlands och Örebro läns skogsskola i Gammelkroppa, ett belopp, som departementschefen i årets huvudtitel höjt till 40 000 kronor. Med största tillfredsställelse noteras detta tillmötesgående gentemot skolan.

Såsom redan i fjolårets motioner underströks och såsom jämväl i andra sammanhang påpekats är emellertid icke skolans fortbestånd tryggt genom denna goda lösning av frågan om studiebidragen. Skolan arbetar årligen med betydande driftunderskott, vilket för innevarande läs- och budgetår beräknas uppgå till 40 000 kronor. Huvudman för skolan är numera »Stiftelsen Värmlands och Örebro läns skogsskola», och dess verksamhet finansieras genom bidrag från de båda länen landsting, hushållningssällskap och skogsvårdsstyrelser, för året 1956/57 summa 31 000 kronor, vartill kommer bidrag från olika skogsföretag i de båda länen för samma år med sammanlagt 67 891: 16 kronor.

Det ligger i öppen dag, att med de växande kostnaderna det i längden måste betraktas som omöjligt att påräkna ständigt växande bidrag från frivilliga bidragsgivare till en skola av denna typ. Allt starkare träder i dagen inte bara behovet av utan jämväl motiveringen för åtminstone något statligt driftbidrag. Det bör sålunda understrykas vad departementschefen själv anför i huvudtiteln under punkt 135, nämligen att denna skola svarar för en betydande del, inte mindre än 25 av de 167 elever som årligen utexamineras från skogsskola. Härtill kommer utbildningen vid den förberedande skogskursen.

Att denna utbildning från att till en början ha varit ett lokalt alltmer blivit ett allmänt intresse framgår jämväl av en femårsstatistik, uppgjord av skolans rektor. Denna visar nämligen att av under åren 1955, 1956, 1957 och 1958 utexaminerade 100 elever 23 stycken fått sin verksamhet i domänstyrelsen, 2 i skogliga institutioner, 9 i olika skogsvårdsstyrelser och 19 i enskilda företag utanför de båda länen. Hela 53 procent av de färdiga eleverna har alltså gått till allmän skoglig verksamhet eller anställningar utanför länen. Dessa siffror ger klart vid handen, att skolan icke längre kan sägas ha enbart eller ens främst lokal karaktär.

Därmed är icke sagt, att inte lokala krafter även i fortsättningen är villiga att skänka skolan sitt stöd, även ekonomiskt. För att kunna vidmakthålla detta aktiva intresse synes det emellertid erforderligt, inte minst med hänsyn till den betydelse som vår skogshantering nu har och i framtiden får för svensk försörjning, att något, om än begränsat, statsbidrag kan påräknas. I detta syfte har skolan genom sin ordförande i skrivelse till Konungen anhållit om ett statsbidrag på 40 000 kronor, och domänstyrelsen, med vilken skolan intimt samarbetar, har tillstyrkt ett anslag på 39 000 kronor. Det säger sig självt, att skolan redan nu uppfyller och i framtiden är inställd på att i alla avseenden uppfylla de förpliktelser som förknippas med erhållande av statligt anslag.

Här skall slutligen endast påpekas, att även med ett anslag av den storleksordning som här antytts utbildningen vid Värmlands och Örebro läns skogsskola ur det allmännas synpunkt blir icke endast effektiv utan ekonomiskt synnerligen förmånlig.

Med stöd av vad som här anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av nionde huvudtiteln punkt 24 resp. 25 till Värmlands och Örebro läns skogsskola i Gammelkroppa måtte för budgetåret 1959/60 anvisa ett statligt anslag, förslagsvis 39 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1959

Manne Ståhl

Karl-Gust. Andersson

Karl Björkänge

Harald Hallén

Leif Cassel

Aug. Spångberg

Arvid Andersson

Harry Wahrendorff

Ryggestad